तन्न मृष्यति, यदाह—"सीकृ इत्यार्याः इति धनपालः।" इति धातुवृत्तिः। क्षीरतरङ्गिण्याम् अयं नोपलभ्यते। सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककीलतिवत् (195) ऊह्यानि।

(1907) "सुख तत्क्रियायाम्" (X-चुरादिः-1929. अक. सेट्. उभ.)

अदन्तः।

तत्क्रिया=तदनुभवः। तच्छब्देन सुखदुःखप्रातिपदिकार्थौ निर्दिश्येते। "'प्रातिपदिकाद् धात्वर्थे' (ग. सू. चुरादिः) इति सिद्धे इहानयोः पाठस्सोपसर्गात् प्रत्ययार्थः" इति मैत्रेयः। सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिकदुःखयतिवत् (849) ऊह्यानि।

(1908) "सुट्ट अनादरे" (X-चुरादिः-1562-A. सक. सेट्. उभ.)

क्षीरस्वामिसम्मतः पाठोऽयम्। तत्र 'चन्द्रदुर्गौ षोपदेशान् सुट्टादीन् मन्येते—सुषुट्टयिषति' इति दृश्यते।

'षट्ट स्फिट्ट हिंसायाम्' इति पठित्वा "केचित् द्वितीयं षुट्टेत्युकारवन्तमनोष्ठ्यं च पठन्ति। अस्माभिस्तु मैत्रेयादीनामनुसारेण पूर्वमेव षुट्टिः पठित इतीह न लिखितः, तदनुरोधादेवेह स्फिट्टिश्च पठितः।" इति माधवीयधातुवृत्तावुक्तम्। 'षट्ट—' इति सि. कौमुदी। सर्वाण्यपि रूपाणि कुट्टयतिवत् (207) ज्ञेयानि।

(1909) "सूच पैशुन्ये" (X-चुरादिः-1874. अक. सेट्. उभ.)

अदन्तः।

सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककूटयतिवत् (240) ऊह्यानि। सूचकः-चिका, सुसूचयिषकः-षिका; 'सूचिसूत्रि—' (वा. 3-1-22) इत्यादिना अनेकाच्त्वेऽपि यङि [1]सोसूचकः; सूचयिता-त्री, सुसूचयिषिता-त्री, सोसूचिता-त्री; इति रूपाणि कत्रयति (161) वत् यथासम्भवमूह्यानि। सूचकः, [2]सूची, सूचिः, विषूचिका, [3]सूक्ष्मम् इमानि अधिकान्यत्रेति विशेषः।

---

1. 'सूचिसूत्रि—' (वा. 3-1-22) इति यङ्; अनेकाच्त्वादप्राप्ते सति वार्तिकेन प्राप्तिः। अजन्तलक्षणस्यैकाज्विषयत्वादषोपदेशत्वात् उत्तरखण्डे न षत्वम्।
2. पचादिगणपाठात् (3-1-134) सूची इति भवति।
3. औणादिके (द. उ. 7-41) स्मन्प्रत्यये रूपमेवम्। सूचयति सूच्यते वा सूक्ष्मम्=अणुः।